

Olv.: Jón 3,1-5.10 – 1Kor 7,29-31 – Mk 1,14-20
 Az első tanítványok

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Múlt vasárnap ezzel a gondolattal kezdtük ünneplésünket: a világ csak békét és jólétet kíván, mi szeretnénk a bűneiktől is megszabadulni! A mai vasárnapon a kereszténység történetének elindulásával foglalkozunk. Ennek feltétele:

***Az ember szembenéz önmagával,
 szembenéz egyéni történetével
 és a közösség történetével, a közös történetünkkel!***

Ezt a szentmisét ajánljuk fel papi és szerzetesi hivatásokért! Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

***A kereszténység Krisztus követésének története!
 A kereszténység az Egyház története!***

Kedves Testvérek! Múlt vasárnap hivatástisztázáson vettünk részt. Remélem mindannyian értjük, mi a hivatásunk, minden embernek mi a hivatása. A keresztényeknek ez kötelező! A kereszténység radikális! Hallottuk a mai evangéliumot, azonnali döntések sorozatával találkozunk a kereszténység kezdetén! Aztán Isten a kegyelmével az ember mellett áll és igazítja a sorsát és az útját!

Sokszor találkozom az emberekkel való beszélgetéskor azzal, hogy az emberek, amikor döntenek, olyan egyértelműséget szeretnének, hogy döntésük mindent eligazít, legfeljebb, mindent meghatároz!

***Ha az ember együtt működik Istennel,
 ha minden energiáját, minden erejét beveti,
 hogy a döntésének megfelelően gondolkodjon, cselekedjen,
 akkor a döntése kiteljesíti az ember földi útját!***

Múlt vasárnap a hivatásokról volt szó, minden ember hivatásáról. A hivatás az emberi élet! Az ember arra született, hogy a másik embert szolgálja! Gondoljunk Jézus bemutatkozására:

Nem azért jöttem, hogy Nekem szolgáljanak, hanem, hogy Én szolgáljak!

Nincs apelláta, vagy ez, vagy tönkretesszük egymás életét! A múlt vasárnapi tanulságok szerint az volt a legfontosabb, hogy az embernek a világ ellenében kell kiküzdeni a maga emberhez méltó életét. Ha a világhoz akarunk mindenáron tartozni, akkor a világ elsodor bennünket! Nagy a világ sodrása!

Emberré az ember csak sok-sok minden ellenében lehet!

***Mit mond Jézus?
Radikális elvárása van:
Tartsatok bűnbánatot
és higgyetek az evangéliumban!
Ez a két kijelentés határozza meg az ember életét!***

Tartsatok bűnbánatot

A bűnbánat fölülvizsgálása az életünknek, egyéni életünknek és emberi kapcsolatainknak! A bűnbánat azt jelenti, hogy az ember kilép a maga önző, kicsinyes világából és igazodik a fölismert hivatásához! Az ember igazodik ahhoz az értékhez, amit Jézus állított elénk:

***Egymás életének a szolgálata!
Az ember a bűnbánattartásával erre készül fel!***

Megszabadul önmagától! Az ember megszabadul a maga önzésétől! Alkalmassá válik emberi kapcsolatra! Önző emberek nem tudnak emberi kapcsolatban élni! Próbálják, de látjuk az eredményét! Nem lehet önző embereknek igazából együtt élni! Vagy marakodnak, vagy megadják magukat, egyik lesz a másik visszhangja! De élő emberi kapcsolatot önző, önmagának élő emberek nem tudnak létesíteni!

***Tartsatok bűnbánatot arra hív bennünket,
hogy igent mondjunk a krisztusi hívásra!
Igent mondjunk egymás életére!***

Higgyetek az evangéliumban

Ez azt jelenti, hogy igent mondunk azokra az igazságokra, amiket Jézus hirdetett nekünk! A jézusi igazságok a közösségteremtés igazságai! A közösség csak akkor tud létrejönni, ha értékei vannak és van felelősségtudata! Értékek nélkül nem tud közösség létrejönni! A személytől személyig tartó emberi kapcsolaton túl már több ember kapcsolatára gondolunk.

Az Egyház közösségéről van szó!

Az egyházi közösség csak akkor jöhet létre, ha értékei vannak, olyan értékei, amelyek egymás felé fordítják az embereket, amelyek kapcsolatot teremtenek az emberek között! Ez megint a szolgálat! Egymást szolgáló emberek hoznak létre olyan közösséget, amelyben mindennél fontosabb a közösség java! Az egyesek a maguk karizmáit, talentumait viszik a közösségbe. Létrejön olyan légkör, amelyben egymástól nem kell félni.

Amely közösségben lehetnek feszültségek,
de van bocsánatkérés és megbocsátás!

Amely közösségben értékek vannak, amelyek megvalósítandók!
Ezek örökértékek, minden helyzetben érvényes ***isteni értékek és
van felelősség egymásért!*** Nincs közösség egymásért vállalt felelősség nélkül!

A mai vasárnapon az emberiség újjászületéséről van szó

A múlt vasárnapi hivatástisztázás után szembesülünk a keresztyénység elhívásával! Az életünk újjászületéséről van szó! Az emberiség újjászületéséről van szó!

Az egyéni életünk új távlatokat kap! A közösség hívő közösség!
Valamilyen istenkapcsolat nélkül nem tudnak létrejönni ezek a közösségek!
Ezért hangsúlyoztam, hogy értékek és felelősség! Lelkiismeretesség!

Új távlata van az egyéni életünknek

Egymással új szövetség jöhet létre! Úgy keressük egymást, hogy mit tudunk tenni a másikért, azért, hogy ő boldog legyen, jó legyen neki, lássa az élet értelmét!

A közösség hivatása

Erről tavaly, tavalyelőtt sokat beszéltem. A történetek - amiknek tanúi vagyunk az utóbbi két, három esztendőben - fölráznak bennünket! Gondolkodjunk el azon, hogy a közösség mennyire fontos! Így fogalmaztam meg: Az emberi történelem a megváltottak közössége révén új távlatot nyer: ***Isten és ember közös története!***

Ha a mi emberi történelmünk csak emberi történelem, akkor legjobb, ha ma föladjuk. Ha csak emberi a mi összetartozásunk, akkor az érdekek, a számítások, a hátsó gondolatok... Hogyan tudunk úgy egymással lenni, hogy mindig nekem legyen igazam? Ez nem közösség, ez a bűnében megmaradt emberi világ!

A kereszténység azt a nagy lehetőséget adja, hogy az ember megtérhet, maga mögött tudhatja a tegnapi életét és új életet kezdhet! A megváltott világ, a kereszténység azt jelenti, hogy az ember új értékekkel szembesülhet! Ha fölismeri ezeket, ha megtette azt a lépést, amit ez a felhívás kíván: tartsatok bűnbánatot és térjete meg, akkor az ember alkalmas és kész lehet olyan emberi közösséget teremteni, amire az első keresztényidőben rácsodálkozott a világ: Nézzétek, hogy szeretik egymást! ***Ez az az új! Elérkezett hozzátok az Isten országa!***

Ma ezzel a két kérdéssel kell szembesülnünk:

Külön-külön mindegyikünk azzal, ***hogyan áll az önnevelésével?***

Külön-külön mindegyikünk azzal, hogy hajlandók vagyunk-e igent mondani a hivatásunkra? ***Hajlandók vagyunk-e igent mondani egymás szolgálatára?***

A közösség története ebben a világban

Érdemes arra is gondolni, hogy az Egyház, mint fogalom mit jelent? Sőt, maga a név: eklezia görög szó és ebben egy ige rejtőzködik, az ekaleo ige, ami azt jelenti: a kimentettek közössége! Az Egyház azokból a tagokból áll, akiket kimentettek a világból! Nem a világból vonták el, kimentettek a világból, mint azokat a szerencsétleneket, akik Afrikából, Ázsiából azokon a lélekvesztőkön igyekeznek Európába. Szinte mindennap arról hallunk, hogy ennyit-annyit mentettek ki a tengerből. Nagyon sokan belevesztek a tengerbe!

***Az Egyház a világból kimentettek közössége!
Ez nem azt jelenti, hogy hátat fordítunk a világnak,
a világban élünk, de nem a világnak élünk!
Nem a világ értékrendje szerint élünk!
Ez a kereszténység története!***

Rendkívül fontos, hogy az ember ezt a közösségi dimenziót átgondolja, mert ha nem mentik ki a világból, akkor a világi szemlélet egyszerűen elsodorja az embert! Nem véletlen az, aminek ma tanúi vagyunk. Nemcsak a bevándorlók gondjáról és ezzel kapcsolatosan a mi gondunkról kellene beszélni. Valójában honfoglalásról van szó, ha tetszik, ha nem!

**Arról többet kellene gondolkodnunk,
hogyan tudnánk elegendő erőt megjeleníteni!
A lelki közösségről van szó! Az Egyház közösségéről van szó!
Nem a fégyverek erejéről, nem a világ szellemében megjelenítő erőről van szó!**

Gyakorlatilag ez a világ a maga kelepccéjébe bukott bele

Először tagadták az Istent! Chesterton mondja: - amit Chesterton mond, nem mindig a tökéletes, de érdekes az, amit itt mond - Ha elveszik az ember hitét, annak a következménye nem az, hogy nem hisz Istenben, hanem nem hisz semmiben! Ha elveszik az embertől az istenhitet, akkor egyszer csak az ember nem hisz semmiben!

Aztán elválasztották az Egyházat az államtól! Ahogy Istennek sincs helye ebben a világban, - szerintük – ugyanúgy az Egyháznak sincs helye ebben a világban!

***Vagyis nincs helye annak a közösségnek,
amely értékekhez igazodik és amely közösség felelősséget érez a másikért!
Ha ezt meg tudják szüntetni, - az Egyház közösségét -
akkor egyszerűen elvették azt a lelkiert,
amely erőt adhatna nekünk!***

Oly sokszor foglalkozhat az ember ezzel a kérdéssel: Az Egyházat, mint közösséget megszüntetni, mert olyan, amilyen! Helyette **civil szervezetek** tömegét létrehozni! Milyen érdekes, az ember tudja, hogy közösségben kell, hogy éljen! Közösségek nélkül elmagányosodunk.

Ahogy elmagányosodik az a két ember is, akik önző módon kötik össze az életüket. Itt kezdődött a tragédiánk, mert azt hittük, hogy emberek egymáshoz kötik az életüket. Ó, dehogy! Ó, dehogy! Egymást nem abból a szemszögből nézik, hogy mit tehetek érte, hanem mit várhatok ebben a kapcsolatban is. Ha ez az elsődleges... Annak a világnak a jele, amelyben nincs emberi kapcsolat, nincs egyéni távlata az ember életének! Közösségről ne is beszéljünk.

A keresztyénység Krisztus követésének története!

Keresztyén csak az lehet, aki igazodik Krisztushoz! Elhiszi azt az igazságot, hogy az embernek bűnbánatot kell tartani ahhoz, hogy valakihez elhivatottan tartozhasson!

A keresztyénység az Egyház története!

Az Egyházat csak azok alkotják, akik engedték, hogy kimentsék őket ebből az e világi szemléletű földi életből! Földi életútja van, de más értékek határozzák meg a közösség mindennapjait, életét: Az isteni értékek és a felelősség!

A kérdés az, hogy van-e krisztuskövető ember?
A kérdés az, hogy van-e keresztyén közösség, Egyház?

***Ez az ember üdvösségének a kérdése!
Az üdvösség az a mai nap kérdése!
Az üdvösség az,
hogy az ember Isten akarata szerinti emberi életet él
a legközvetlenebb kapcsolataiban
és egy közösségtagjaként!
Áldott legyen az Isten!
Aki megszabadít!***